

ת"פ 62326/07/14 - מדינת ישראל נגד ולדיסלב אוקראינסקי

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 62326-07-14 מדינת ישראל נ' אוקראינסקי

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ולדיסלב אוקראינסקי

הנאשם

מר דין כלי

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז 1977. על פי עובדות כתב האישום ביום 1.7.14 באתר בניה באשדוד, במהלך יכוח תקף הנאשם את המתלונן בכך שהיה בו בפניו באמצעות כלי עבודה, אקדח סיליקון וגרם לו חבלה של ממש בדמות חתך שטחי בגודל של 15 מ"מ בלחי ימין. החתך נתפר תחת הרדמה מקומית.

הסדר הטיעון

ביום 14.10.15 הציג הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה וירשע, יופנה לשירות המבחן. ככל שהתסקיר יהיה חיובי, המאשימה תעתור לעונש של של"צ, מאסר מותנה קנס ופיצוי ואילו הסניגור יטען פתוח ובכלל זה להימנעות מהרשעה.

לא הוצג כל מסמך בעניין זה ואין די בחשש שאולי יצטמצמו אפשרויותיו של הנאשם לקבל פרויקטים במסגרת עבודתו. לאור האמור עתרה המאשימה להותיר את הרשעתו של

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן הניח תסקיר אשר סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. שירות המבחן הציע לנאשם להשתתף בקבוצה טיפולית לתקשורת בלתי אלימה על מנת לבחון את התנהגותו באירוע וכן חוויותיו מאירועי אלימות קודמים שחוו הנאשם ואביו. הנאשם שלל צורך בטיפול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל שאיפות נורמטיביות להתפתח בתחום פרנסתו, ללא עבר פלילי וללא דפוסי חשיבה או התנהגות אלימים מגובשים, עוד התרשם כי ההליך המשפטי היה מרתיע ומציב גבולות, באופן שמפחית הסיכון להתנהגות דומה בעתיד.

שירות המבחן מציין כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והמליץ על ענישה מוחשית בדמות של"צ.

באשר לשאלת ההרשעה, לאור העדר הראשון קודמות ועל מנת שלא לצמצם את אפשרויות התעסוקה בפרויקטים הדורשים כניסה למפעלים ביטחוניים, המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב את ביטול הרשעת הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה ציינה כי המתלונן עדיין "זב דם" וכואב את האירוע שהותיר בו את חותמו גם מבחינה פיזית וגם נפשית. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם לא הוכיח כל נזק קונקרטי, לא הוצג כל מסמך בעניין זה ואין די בחשש שאולי יצטמצמו אפשרויותיו של הנאשם לקבל פרויקטים במסגרת עבודתו. לאור האמור עתרה המאשימה להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה ולהטיל עליו מאסר מותנה, של"צ קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת התסקיר ולהימנע מהרשעת הנאשם. לדבריו, הנאשם הודה באופן מיידי ולקח אחריות. לטענתו החבלה היא חתך שטחי שנתפר בהרדמה מקומית. לשיטתו הנאשם לא הציג מסמכים בדבר נזק קונקרטי משום שהוא עצמאי. לדבריו הכניסה למפעלים נעשית באישור טלפוני, ולפני שנותנים אישורים בודקים תעודת יושר. ב"כ הנאשם אף הציע להטיל על הנאשם של"צ בהיקף יותר נכבד ככל שבית המשפט ימצא לנכון, ובלבד שימנע מהרשעת הנאשם.

בפתח הדיון היום הוצג אישור לפיו הנאשם מספק התקנות ללקוחות מהמגזר הפרטי, המוסדי והמשפחתי.

הנאשם בטיעונו לעונש ציין כי הוא מתנצל שהגן על עצמו בצורה לא נכונה.

דין

מתחם העונש ההולם

הערך המוגן הנופגע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו.

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני, אמנם החבלה היא בדמות חתך שטחי באורך של 15 מ"מ, אלא שהחתך הוא בפניו של המתלונן - בלחיו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהתקיפה בוצעה באמצעות כלי עבודה, אקדח סיליקון. נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, אלא שהיא בוצעה במהלך יכוח.

בחינת **מדניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

ראו דברי כ"ב הש' גוברנא בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"האלימות מרסמת ביסודות חברתנו, ועליו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותורמותו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של גמול והרתעה."

ראו גם רע"פ 1026/16 **שחר חלפון נ' מדינת ישראל** (בקשר עם עפ"ג (ת"א) 36931-06-15 **מדינת ישראל נ' חלפון**) רעפ 297/15 **דניאל ברנסון נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1402/15 **אוריטלי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 4968/14 **פייבושקו נ' מדינת ישראל**; רע"פ 175/14 **אילן פחמינה נ' מדינת ישראל**; רע"פ 6756/14 **יצחק בן חמוני נ' מדינת ישראל**;

רע"פ 8820/13 **אליהוקשני נ' מדינת ישראל**; רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 8176/12 **חדד ראהב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3389/11 **מתיקו דראגו נבד מדינת ישראל**; ע"פ (נצרת) 47731-04-14 **שתיני נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **יטוב נ' מדינת ישראל**; ע"פ (חיפה) 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (נ-ס) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלסברג**.

לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע ממאסר מותנה ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

הכלל הוא כי מי שהוכח אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן, שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפי החוק."

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטבע חותם פלילי" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהעבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

נסיבות ביצוע העבירות אין קלות, הנאשם כאמור, תקף את המתלונן בפניו באמצעות כלי עבודה, אקדח סיליקון, תקיפה שהשאירה חותם על פניו של הנאשם.

הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע בשיקומו. הנאשם בעל ספק עצמאי להתקנת שיש. הטענה כי במידה ויורשע יש חשש כי תצטמצמו אפשרות לקבל פרויקטים גדולים ממפעלים ביטחוניים, אין בה די כדי להימנע מהרשעתו. הנאשם לא הביא ולו מסמך אחד כדי ללמד על נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה. גם אם חששותיו ותאמתו ובשל ההרשעה לא יוכל לקבל פרויקט מסוים, אין מדובר בפגיעה שנוצמתה בלתי נסבלת עד כדי הצדקה להימנע מהרשעה בפרט על רקע נסיבות ביצוע העבירה ותוצאותיה.

אמנם שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם, עם זאת, על אף ההערכה הרבה לעובדות של הגורמים המקצועיים, תסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד, ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו.

ברע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריני נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט העליון כי:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט הישג על המזכרה לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם...."

(ראו גם ע"פ 1170/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**; רע"פ 8344/15 **מחאמיד נ' מדינת ישראל**; רע"פ 2208/16 **גוהר נ' מדינת ישראל**).

לאור האמור אני קובעת כי הרשעתו של הנאשם תישאר בעינה.

בבואי למור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה, הגם שלא ביטא חרטה וצער על הנזק שגרם למתלונן.
- זקפתי לזכותו, את היותו נעדר הרשעות קודמות בתחום האלימות.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את דבריו כי יכול וכתוצאה מההרשעה תוגבל יכולת לקבל פרויקטים מסוימים במסגרת עבודתו.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי המסוכנות להישנות ביצוע עבירות על ידי הנאשם הינה נמוכה, ואת המלצות העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את העובדה כי הוא עצמו נפל קורבן לאירוע אלים.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

מאסר על תנאי בן 3 חודשים ל משך 3 שנים שלא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות.

- הניג מטילה על הנאשם צו לביצוע 140 שעות שירות לתועלת הציבור אחת במשך שנה.
- השל"צ יבוצע במסגרת בית התמחו של עמותת "חסדי איילה" באשדוד בתפקיד איסוף וחלוקת מזון לנזקקים בהתאם לתכנית שנובעת על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מזהיר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בניג העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלונן.

הפיצוי ישולם תוך 90 יום מהיום.

המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות על מנת להעביר אליו את הפיצוי.

ד. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר.

הקנס ישולם תוך 90 יום.

כל תשלום יזיקף ראשית על חשבון הפיצוי.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ז, 05/02/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

